

Bakalářská práce, TF JU

Autor: Aleš Kocián

červen 2009

Název: Modely diakonské služby ve vybraných náboženských společenstvích v ČR.
Jejich přínosy a negativa pro praxi v Církvi adventistů sedmého dne.

Posudek vedoucího práce:

Autor se ve své práci zabývá diakonií po stránce teoretické, dále diakonií v rámci CASD a posléze diakonickými aktivitami jednotlivých církví v současné České republice.

Text je rozdělen do sedmi kapitol, po úvodu autor vysvětluje hlavní pojmy, hledá jejich biblické zakotvení, věnuje se pojetí diakonie v Církvi adventistů s.d., uvádí výzkum, který provedl v jednotlivých církvích, v předposlední kapitole formuluje náměty pro praxi a zakončuje závěrem. V tomto smyslu má práce srozumitelnou a logickou strukturu, svým pojetím zapadá i do profilu studovaného oboru pastorační asistence.

V úvodu autor uvádí otázky které jej ke zpracování vedly, formuluje cíl práce – porovnání přístupů vybraných náboženských společností v ČR k pastorační, resp. diakonické práci. Tím pak chce přispět ke zlepšení současné praxe. Postrádám však v úvodu práce jakoukoliv zmínku o metodě a o struktuře práce (pokud ji v předchozím odstavci hodnotím, vycházím z textu samého). Dalším problémem je pojmosloví, autor vychází z prostředí CASD, pojem „pastorační“ a „diakonický“ používá v poněkud jiném smyslu než je tomu např. v katol. církvi. To je patrné již z úvodu, kde se autor o těchto pojmech vyjadřuje.

V kapitole 2. při vysvětlování pojmů uvádí, že je si vědom toho, že v jiných církvích mohou být pojmy chápány jinak, nenacházím však nějaké srovnání, diskusi těchto pojmů – což by se u práce, která chce výzkumem srovnávat praxi jednotlivých církví, dalo očekávat.

V kapitole, která se věnuje biblickým odkazům k uvedeným pojmům, bych očekával použití exegetické literatury aspoň k některým uvedeným biblickým místům. V některých částech této kapitoly nabývám dojmu, že autor tenduje spíše k homiletickému žánru (např. bod. 324 Příběh Kornélia – apel: církev zde není sama pro sebe apod.)

Pokud se týká dotazníku – k výsledkům bych byl velmi skeptický – když si reflektuji výsledek výzkumu v církvi katolické kterou více znám, mohu jen říci, že dotazník přináší odpovědi jednoho katolíka na té úrovni na jaké porozuměl otázkám. Nic více. Mám pochybnosti, zda odpovídal na to, nač se tazatel ptal; a jistě odpovídal z úhlu pohledu své situace (čili autenticky), do jaké míry ale může tato odpověď být vypovídající o katolické církvi? Podobný problém je vidět z odpovědí ČCE. Domnívám se, že autor je si ale daných omezení vědom, v praktických postřezích z jednotlivých rozhovorů je to patrné.

V kapitole č. 6 nazvané Shrnutí a praktické náměty do praxe bych očekával shrnutí předchozího – především onoho průzkumu. Namísto toho se kapitola jeví samostatnou (nikoliv špatnou) ale žánrově spornou úvahou. Otázkou k obhajobě tedy určitě bude: čeho je daná kapitola shrnutím? Podobně závěr vyznívá spíše homileticky – přivítal bych explicitnější vyvození závěrů z textu práce.

Škoda, že autor nevyužil – třeba k srovnání – nějaké jiné pojetí probíraných pojmů. Materiál k tomu by našel v literatuře, kterou uvádí v seznamu.

Po formální stránce je práce zpracována zdařile, zvažil bych ovšem délku názvu..

Práci doporučuji k obhajobě.

květen 2009

Alois Křišťan